

Előfizetési árak:

postán vagy házhoz küldve:
Egész évre. 20.— kor.
Félévre. 10.— kor.
Negyedévre 5.— kor.
Egy hónapra 1.70 kor.
Egyes szám ára 8 fill.

DEBRECZENI ELLENŐR

A SZABADELVÜPÁRT KÖZLÖNYE

Hirdetések díja:

Egy □ cm. területenként 8 fillér.
Nyilttér és magánérdekű közlemények soronként 40 fillér.

Megjelenik minden nap, az ünnepek és vasárnapok kivételével.

Szerkesztőség: Kossuth-utca 19.
Ide küldendő a lap szellemi részét illető közlemények.

Főszerkesztő: **Koncz Ákos.**
Felelős szerkesztő: **Dr. Orbán József.**

Kiadóhivatal: Kossuth-utca 18.
Előfizetés, hirdetés és magánérdekű közlemények felvétele.

A hazai iparpártolás.

(Jelen cikkkel mindenben nem értünk egyet, de köszönik azért, hogy véleményét ipari cikkünkön megtehesse reá.)

Debreczen, április 23.

(bb.) Szalmatüz, hirtelen lelkesedés, semmi eredmény. Ország-szerte megindul a mozgalom a hazai ipar pártolására. Századok mulasztását egy pár oratóival véljük helyrehozni. Gyűlésekre járunk, disputálunk a magyar iparról; aszszonyok angol thea, jamaikai rum mellett, jourokon a magyar ipar kérdését vitatják meg. Ebből még nem fog megszületni a magyar ipar. A mozgalom, mint minden divatos, csakhamar divatját fogja mulni; érdemes azonban fölvetni a kérdést, hogy a mozgalomnak, ha egyáltalában volna valami eredménye, hasznos volna-e az, vagy nem?

A legbiztosabb utmutató, legbiztosabb értékmérő a gazdasági életben a természetes árképződés, a használati cikkeknek az az ára, a mely tisztán a kereslet és kínálat viszonyán alapul. A mint ezt eltévesztjük szemünk előtt, irányt tévesztünk, utnélküli utakon járunk. Az ujkor szelleme ledöntötte a korlátokat, a melyeket a középkor népek és társadalmi rendek közt emelt. A 19-ik század bámulatos közlekedési eszközei közel hozták az embereket egymáshoz, nagyszerű forgalmat hoztak létre, műveltséget,

civilizációt, népszabadságot és egyenlőséget. Az iparpártolási mozgalom feladata: társadalmi uton visszaállítani a régi korlátokat. — A milleniumi kiállítás fényes eredménye nem arról győzött meg, hogy mennyit fejlődhetik az ipar védjegyek mellett, hanem arról, hogy mennyire fejleszthető ott, a hol a természetes tényezők megvannak, szorgalmas munka, takarékoság, tőkefejlesztés által. Azért a dicsőségért, hogy elmondhassuk, hogy hazai készítményü ruhában, csizmában, kalapban járunk, hazai keztyüt, hazai esernyőt, hazai sétatálcát hordunk, nem érdemes félredobni a gazdasági élet törvényeit és a civilizáció minden vivmányát.

Az egész mozgalom régi merkantil eszmékből, a kereskedelmi bilanz jelentőségének tulbecsüléséből indul ki. A passziv mérleg pedig alapjában semmit sem jelent. Nagybritánia behozatala volt 1896-ban 9026, 1897-ben 9214 millió márká értékü; ezzel szemben kivitele 96-ban 4906, 97-ben 4785 millió márká értékü. A mérleg több mint 4000 millió márkával passziv és Nagybritánia e mellett iparilag, kereskedelmileg a föld első állama. Ugyancs passziv a mérlege Franciaországnak és a német birodalomnak. — Mi tőkében, szegény ország vagyunk. Tőkében, de nem pénzben. A kettő nem egyet jelent, bár a hazai ipar pártolói nem tudják megkülön-

böztetni. A pénz épugy tőke, mint a fa, a varrógép, az eke, a kőszén, a vetőmag. Ha pénzért külföldről más tőkét veszünk, akkor azt, a mire kevésbé van szükségünk oda adjuk azért, a mire inkább szükségünk van, ugyanezt teszi a külföldi termelő is és így a cserében mindkét fél nyer; nyereség van ugy a behozatalon, mint a kivitelben. Védegyletek, a mint a védvámok ártanak a szabad forgalomnak; egyrészt ártanak saját gazdasági fejlődésünknek, másrészt ártanak a külföldnek és annak megtorlását vonják maguk után. Az illető vásárló pedig mindig maga jobban tudja, hogy mire van első sorban szüksége, mint akár a hatóság, akár a védegyletek mellett agitáló szónokok.

Ha a produkcióhoz szükséges anyagokat nem szerezhethjük be szabadon vagy kénytelenek vagyunk belföldön drágábban bevásárolni, drágábban produkálunk a külföldnél még abban az esetben is, ha különben előnyösebb helyzetben van nálunk az az iparág, mint másutt. Azt az iparágat pedig, melynek kellekei nincsenek meg nálunk, kifejlesztjük: fejlődésére évről-évre többet fizetünk rá, de így se tud megállni, végre is csődöt mond minden törekvésünk és temérdek produktiv erő vesz el. A nem helyes irányu gazdasági életre válságnak kell bekövetkezni. Uj gyárak alakulnak, a

TÁRCZA.

Elfeledett mult.

— Elbeszélés. —

— A „Debreczeni Ellenőr” eredeti tárczája. —
Irtá: Szini Péter.

I.

Sebes gördüléssel haladt tova egy kocsi a jókarban tartott országuton, a királytelki vasuti állomástól. A hátsó ülésben megnyerő arczu, az ifjuság teljes virágában díszlő ifju ült, ki a sebes haladás daczára türelmetlenül tekintett a beláthatatlan sik-ságon távolról elébe csilámló bádogos toronyra.

— Lassan haladunk, Mihály! — nógatta a kocsist.

— Dehogy, ifju uram! . . . Elégge futnak ezek a lovak. Az igaz, hogy nem sárkányok. Nem tudnak repülni!

Az ifju, mintha nehezére esnék bele-nyugodni a változhatatlanba, mélyen felsóhajt. Hogy unalmát üzze, cigarettát gyur ujjai között, mialatt gondolatai gyors repülésben szállnak el a helyre, hova igyekszik.

A tiszta égboltról lehanyatló nap vég-sugára vörös fényvel vonja be a nagy sikságot s a távolban levő tornyot ragyogó fényben tárja elébe. A fény mind nagyobb tért foglal el, megaranyozva minden utjába

eső tárgyat. Majd a sötét árny borítja reá gyászos fátyolát. Lassankint, mintha a ragyogó fénysugarakat valami láthatatlan szellem egyenkint oltogatná el, leborul a néma homály; csendet, nyugalmat árasztva el a földön.

A kocsi sebesen halad, porfelleget kavarva fel utjában, melyek között zizegő szunyogok ezrei járnak szövő táncukat.

Sötét tömegként tűnnek elő távolból a falut övedző magas jegenyék s zürzavaros kőkénybokrok. Az ifju tekintete oda tapadt rájuk, mintha azok a fák ismerősként üdvözlénék.

— Álljon meg, Mihály! . . . Leszálok itten! — szólalt meg, midőn a faluba vezető dülő-uthoz érkeztek.

— Ne tessék már leszállani, ifju uram! Mindjárt otthon leszünk! — intette a kocsis.

— Gyorsabban haladok én itt a temetőn vezető ösvényen. Mig maga megkerüli a tavat, én otthon leszek!

Mihály megállította a lovakat s az ifju kiugrott a kocsiból és eltűnt a bokrok között futó ösvényen.

Mihály megcsóválta fejét s hümmögve mondá:

— Ha olyan régen nem lett volna itt honn, azt hinném, hogy valaki vár reá! . . . No, de várják otthon: nem csodálom, hogy oly türelmetlen!

Pipára gyujtott s bodor füstöket eregetve indította utnak lovait.

Az ifju meg ezalatt gyors léptekkel igyekezett a temető felé, melynek emlékeztető fái elébe tűntek már az akácok közül.

— Öt éve mult, hogy nem láttam őt! — sóhajtja fel, sebesen zakatoló szívére nyomva kezeit. — Hogy megnőtt, megszépült azóta a tizenhárom éves leány! . . . Hányszor voltam itten vele, hányszor beszélgettünk el a gyermekkor ábrándjaival? . . . Émlékezik-e még reám? . . . Ah, ha felede a multat; ha az édes, gyermekori emlékek elmosódtak előtte! . . . De nem lehet! . . . Hiszen mindig szives hangon válaszolt leveleimre s ha nem tett is ígéretet, a sorok közül kiolvashattam, hogy érdeklődik irántam, hogy lelke gondolatát gyakran röpi el hozzám!

Megállott egyik fejfánál, mely mohosult hant mellett emelkedett fel és mélyen elmerült gondolataiban.

— Küzdöttem, erős kebellet vívtam a lét harcát, csakhogy érdemessé tegyem magam kezére. Igyekeztem ledönteni a válaszfalat, mely közöttünk emelkedett, hogy joggal birjam nőmül nevezhetni őt. Emberré képeztem magam s fényes pályá nyílik előttem. Többé nincs ok, miért visszatartsam magam.

Ha eddig gyenge voltam felfedezni titkomat, annak meg volt magyarázata; most

melyek a hazai ipar pártolására számítanak; azt gondolják, hogyha drágábban termelnek is, kapnak vevőket, de a lelkesedés csakhamar megcsappan, a gyáros befektetett tőkét nem tudja visszakapni, üzleti fölszerelésén nem tud tuladni, a munkások elvesztik kenyerüket, a válság átmegy a gazdasági élet minden körére és tömeges bukás következik be.

A helytelen irányu gazdasági élet megrontja hitelünket a külföld előtt, a mire tőke hiányában legelső sorban van szükségünk. A külföld szintén élhet megtorlással, védegyeletet állít mezőgazdasági termékeink ellen és így mezőgazdasági fejlődésünket is megzavarjuk. Kiszámíthatatlan kár eredhet az egész mozgalomból és az egyedüli vigasztaló, hogy szalmatűz, hirtelen lelkesedés, semmi egyéb. Remélhetjük, hogy rövid idő alatt magától meg fog szűnni, mielőtt nagyobb kárt tehetne összes gazdasági viszonyainkban.

Interparlamentáris értekezlet. Az interparlamentáris konferencia tanácsa a múlt héten ült össze Brüsszelben Bernaert belga kamarai elnök elnöklésével. Magyarország részéről gróf Apponyi Albert és Pázmány Dénes jelent meg. Az oláhok ezuttal távolmaradtak. Az idei interparlamentáris konferenciát július 31-ére tűzték ki Párisban. Nagy örömmel csatlakozott a konferencia tanácsa Apponyi Albert gróf javaslatához a nemzetközi sajtószövetség megalapítását illetőleg, sőt köszönetet is mondott a magyar csoport lelkes elnökének ezen tereken kifejtett eddigi hathatós működéséért.

Jó könyvet a népnek.

Debreczen, április 24.

Több ízben volt alkalmunk e helyen ismertetni ama törekvéseket, a melyeknek — a földmívelésügyi miniszteriumból kiindulva — az a céljuk, hogy a népet hasz-

nos és tanulságos olvasmányokkal ellássák. És mert látjuk, hogy ott milyen jó kezében van a szakirodalom ügye, szívesen terjeszkedünk ki ujlag erre a kérdésre, melynek úgy szociális, mint gazdasági jelentősége eléggé nem mérlegelhető.

Nagyon helyesen, a földmívelésügyi miniszterium törekvése odairányul, hogy népszerű módon gazdasági ismereteket terjeszsen a nép közt, olyan ismereteket, melyek ujjabb vívmányaival a tudománynak tanítsák meg a népet. Erre czéloz Tormay Béla egy régi kedvelt munkájának, a „Nádudvari uram vasárnapi beszélgetése”-inek ujj, most füzetekben megjelenő kiadása, mely valóságos kincsestára a gazdát szolgáló hasznos ismereteknek. Nagyon világos, vonzó módon írott könyv ez, melyet sok százezer példányban kellene terjeszteni a nép között.

Szép a szakirodalom eme gazdagítása népszerűsítő könyvekkel és kétségtelen, üdörös eredménye el nem maradhat. Mert ime, a magyar gazdaember kezd európaisodni, ismeretkörület lassan-lassan benépesítik teóriák, nemzetgazdasági elvek és mindaz a tudnivaló, a miből nemcsak hasznot húzhat, de okosodhatik is.

Am mi a népet nemcsak ilyen szigoruan szakkönyvekkel kívánjuk mívelni. Mikor annak idején egy derék magyar író, Boross Mihály, megírta híressé vált Boldogháza-ját, Eötvös József báró, az akkori közoktatásügyi miniszter a hozzá kihallgatásra jött író elé sietett, megölelte e szavakkal: „Igy kell írni a népnek, barátom.”

Igen, így kell írni a népnek. Mert bár Boldogháza Gotthelf németjéből átgyurt munka, a legjobb magyar népirányregény, melynek meséje vonzó, tanulságai megbecsülhetlenek, írása mintája a magyar népies prózának. Ilyen könyveket kívánunk mi a népnek. A földmívelésügyi miniszterium jó magyar írókat bizzon meg olyan tiszteletdíjjal, mely serkentse őket, hogy a nép számára illő formában öntsék a világot mozgó és alakító nagy kérdéseket. A földosztás, kivándorlás, telepítés — hogy csak ezeket ra-

gadjuk ki a nagy tömkelegből — mindmennyi kitűnő tárgya lehet népies elbeszéléseknek, regényeknek.

Azt vethetné valaki föl, hogy a különböző vallásfelekezeteknek vannak népies kiadványai. A Szent István-Társulat népiratákák czimen százakra terjedő olvasmányokat terjeszt a nép közt és a protestáns irodalmi társulatnak is van hasonló vállalata. Igen, de ezeknek az olvasmányoknak természetesen a vallásos érzék fejlesztése a legfőbb feladata. Az, hogy az evangélium tanait belé oltás a nép lelkébe. — A vallásos fölfogás szűk körében sok társadalmi probléma más színben tűnik föl, más világításban kerül a nép elé, mint kellene. A földmívelésügyi miniszter most már gondjába vehetné az ily irányu irodalmat. Tűzne ki pályadíjakat ily munkákra. Hiszen, hogy a milyen eredményre vezetnek ily pályázatok, a magunk példáját hozhatjuk föl. — Tavaly egy gazdasági iskolák számára szükséges olvasókönyvre Benedek Elek és Földes Géza olyan könyvvel pályáztak, a melyhez fogható nem igen akad nálunk. Ha másképp nem, tessék egyenes megbízásokat adni az írónak, megjelölve a tárgykört, melyet földolgozzon.

Az Orsz. Állatvédő egyesület kiadványai szintén igen alkalmasak lennének a nép között való elterjesztésre, mert ezek mindenike népies, érthető nyelven oly dolgokat tárgyal, melyek a nép erkölcsi s anyagi helyzetét javítani czélozzák.

Szintén alkalmas füzetek lennének a Szini Péter által Debreczenben megindított „Érdekes Históriaik” czim alatt megindított vállalat füzetei a nagyobb elterjedésre, mint a melyek a népet igaz ismeretéből kiindulva, ügyes mese keretében igyekeznek a népet megtartani a jó erkölcs útján.

A földolog különben az, hogy a nép minél olcsóbban juthasson neki való könyvekhez, mert a drága könyveket nincs módja megszerezni.

azonban már boldoggá tehetem s adhatok neki gondtalan életet!...

Az akácok lombjai suhogtak, a bokrok között lenge szellő röpkedett, hordva, hintve a temető virágai illatát.

Andalító mámor tölté el az ifju keblét s a halottak csendes birodalmában a jövő fényes világa ragyogott elébe.

Azt sem tudta, miként érkezett haza. Azon vette észre, hogy ott állt a kiskapu ajtóban. Szive hevesen feldobogott, midőn benyitotta az ajtót. Másik pillanatban már édes csókok zápora nedvesíté arcát.

Ott pihent édes anyja keblén, ki örömkönyvet hullatva zárta magához.

— Oh, beh vártunk hazafelé!... Édes fiam, édes!... Jere már, pihend ki magad!... Ugy-e: elfáradtál?... Olyan mesziről jösz...

Beszélt az édes anya, s szeretetteljesen tuszkolta fiát a szobába.

— Beteg szegény apád!... Alig várta, hogy hazajöjj... Azt mondta az orvos, hogy tüdőbaja van... Csak téged sóhajt egyre!...

Bevezette a szobába, melynek butorain meglátszott a tisztaság-szerető gazdasszouy gondoskodása.

Az ifju könyezve csókolta meg beteg édes apja kezét, ki szinte megújulva ült fel ágyában.

— Jó, hogy jöttél, János!... Majd eltalálok te: mi a bajom. Ezek az orvosok csak ámitanak. Azt mondják: nem viszem sokáig. Ugy-e: nem igaz?... Nem hát!...

Már miért is ne vinném?... Semmi bajt sem érzek!...

— Az Isten hatalma végtelen, édes apám! — vigasztalta János.

— Én is abban bízom, fiam!... Mindig szerettem a templomot!... Most nem voltam már régen benne, de imádkoztam itthon. Meghallja a jó Isten innen is, ugy-e fiam?

— Meg, édes apám!... Ott van ő mindenütt!

— Az igaz, hogy fáj a mellem, szuró, nehéz lett a lélegzésem, de talán kiheverem a bajt!... Ugy-e fiam!... Te jobban tudhatod. Sokat tanultál az öt év alatt, ugy-e?

— Nem vádolhat miatta lelkiösmere-tem, édes apám!... Első voltam az első között.

— Tudtam ezt!... Megjövendölte a vén rektor, Isten nyugasztalja. Megmondta, hogy te még fényre emeled a Kelme-családot.

— Ne bántsá már szegényt! — szölt közbe az anya, ki ekkor tért vissza a konyhából. Látod, hogy elfáradt, pihenésre van szüksége. Majd beszél holnap, meg azután. Most már nem bocsátjuk el könnyen!... Istenem! hogy megnő a gyermek!

— Eredj, fiam, eredj!... Jobban érzem magam most már. Pihend ki fáradalmaidat!

János szive repesett örömeiben a szülei szeretet nyilvánuitán. Öt éve mult, hogy nem látta szüleit s ez öt év alatt csak erős-bült azok szeretete. Elfeledett most mindent;

el lelke lázas álmait, képzelete rajongását; el a szeretett lényt, kiért szive hevesen dobogott.

Követte édes anyját a kis szobába. Olyannak tűnt az fel előtte, mintha csak tegnap hagyta volna ott. Az édes anyai gondoskodás, szeretetteljes emlékezet nem engedett azon változtatni.

Izletes vacsora került az asztalra. János rég nem evett oly jóüzien. — Az édes anya örömtől ragyogó arczzal beszélt neki.

— Tudod, ott kapta a betegséget!... Nem tudom: miért haraguznak némelyek a jó földesurra! Minden esztendőben felgyújtják asztagját. Most is ugy tettek vele. Édes apád ott volt a tűznél s életét tette kockára, hogy mentsen valamit. Azóta mindig betegeskedik. Meghütötte magát. Pedig az a tekintetes asszony igazán nem érdemli meg, hogy szivességgel legyenek iránta. Olyan gögös, büszke, hogy szóba sem áll az emberrel.

János ott feledte kanalát a tányérban édes anyja beszéde alatt.

— Most, most van itt a jó alkalom kérdezni felőle! — gondolá. De valahányszor kérdést akart tenni, nyelve megtá-gadta azt.

— Ne hát én nem bánom, ha olyan gögös is! — tolytatta az édes anya. Nem szorulunk rájuk semmiért. Hál' Istennek: van mindenünk bőven!... Inkább lehet-nénk mi kevésiek, ha nem vagyunk is oly nagy rangból való. Édes apád most is kezés értük haterer foirtig.

ORSZÁGGYÜLÉS.

A főrendiház ülése.

Budapest, április 23.

Meglehető hosszú husvétii szünet után a magyar országgyűlés ma ismét megkezdte törvényhozási munkáját. Ez alkalommal a főrendiház kezdte a tanácskozások sorozatát. Csupán a kormány tagjai gyűltek össze majdnem teljes számmal és Wlassics, ki hosszú szabadsága után ma tünnt fel először a parlamenti testületben, minden oldalról szívélyes üdvözlések tárgya volt. Az ő felvétele személye körüli új miniszter, gróf Széchényi Gyula is megjelent és fogadja barátjai szerencsekívánatait.

Az elnöki bejelentések hosszú során Vay Béla báró melegen megemlékezett Barcsay József és Luczenbacher Pál elhunyt főrendiházi tagok érdemeiről. Majd megválasztotta a Ház a kvótabizottságba a maga részéről küldendő tagjait, a horvát regnikoláris deputációba pedig a lemondott gróf Zichy Nándor helyébe dr. Wekerle Sándort delegálta.

Az államvasuti tisztviselők községi adójára vonatkozó törvényjavaslat minden megjegyzés nélkül fogadtatott el. Ezután kezdődött a költségvetési vita, melynek első szónoka Császka György érsek volt, ki a budapesti egyetem katolikus jellegét reklamáta, mire Wlassics Gyula megismételte az évenként visszatérő kormánynyilatkozatot, mely a budapesti egyetem állami jellegét domborítja ki.

Hosszabb fejtegetésekbe boesátkozott gróf Széchényi Imre, ki a maga társadalmi politikai nézeteit mondta el. Felölelte az iparfejlesztést, nevelést, kivándorlást, birtokviszonyokat, sürgette az örökösödési törvény megváltoztatását oly irányban, hogy az újabb nemzedékek a saját lábukra állíttassanak. Báró Solymossy Odön, miután a védelmi és iskolai állapotokról szól, a szociálista izgatokkal bánt el. Nagyobb figyelmet keltett gróf Zselénszky Róbert beszéde, ki nagy alaposággal szolt a gabonauzsoráról, őrleli forgalomról, szeszkontingensről, tőzsdereformról. Végül gróf Majláth József szolt a föl, főleg a kivándorlásról, telepítésről és az országos hitelszövetkezetről uralkodó állapotokról mondván el tapasztalatait. E felszólalások képezték a költségvetési vitát.

Az elhangzott beszédekre a kormány

— Ne hányja fel édes anyám, ha jótettek velük!

Dehogy hányom, fiam! Nem szemrehányásképen hozom fel, Isten őrizzen!... No, megelégedtél?... Itt lesz az ágy, pihenj le. Régen nem feküdtél benne!...

— Bizony, régen!... Nagyon vágytam már hazafelé!... Ittan is leszek most egy hónapig!...

— Nem is eresztelek elébb. Addig csak fordul valamerre az apád állapota.

— Legyen nyugodt, édes anyám!... A jó Isten nem engedi, hogy idehagyjon minket. Mit is akartam még kérdezni! Igen! Hát Viola kisasszony?...

— Jaj, lelkem, nagy leány lett az!... Meg sem ismered, ha találkozol vele!... Olyan szép, mint egy angyal!... Van is udvarlója elég, de tudja Isten: kire vár, nem akar férjhez menni. Azt mondják róla: hideg, büszke, nincs szíve!...

Gondosan el volt készítve az ágy. Puha, pelyhes párna dagadó kebelén édes lehetett volna az álom, de János nem tudott nyugodni. Hosszu idő telt el, míg jöltevő álom csukta le szeméit. Izgatott képzelete örömteljes jövőt, mennyei kéjt, édeni boldogságot tárt fel lelki szemé előtt.

— Nem akar férjhez menni. Elutasítja az udvariokat. Miért?... Ha szíve még szabad volna, vágygyal keresné eszményét s bizonyára talált volna is annyi ifju között. Ah, ha a mult, az édes mult hagyott volna örök nyomot szívében!... És miért ne hagyhatott volna?...

(Folyt. köv.)

részéről első sorban Hegedüs Sándor kereskedelmi miniszter beszélt, ki az iparfejlesztés módjairól tájékoztatta a főrendiházat. Egyéb kijelentése között bizonyos feltűnést keltett az a mondása, hogy ő az őrleli forgalom megszüntetését az ország közgazdaságára nézve károsnak tartja. Lukács László pénzügyminiszter volt a kormány második szónoka. Ő az orsz. hitelszövetkezetet és az ipari szeszgyárakat vette védelembe Majláth és Zselénszky grófokkal szemben. Végül Darányi Ignác a borhamisításokról és a telepítési kérdésről adott néhány felvilágosítást, melyeknek elhangzása után az egész Ház egyhangulag elfogadta a költségvetést, a részletes tárgyalás alapjául.

Röviddel három óra előtt kezdődött a részletes vita, melynek sorát Korányi Frigyes nagy alaposággal, részletesen beszélt a tüdővész terjedésének a megakadályozásáról.

Szell Kálmán, mint belügyminiszter válaszában kijelentette, hogy ő elismeri a tüdővész elleni védekezés nagy fontosságát és a kormány részéről meg is történik minden gondoskodás.

A Ház azután minden vita nélkül elfogadta a költségvetés összes tételeit, megszavazta a felhatalmazási törvényt és tudomásul vette a budgettel kapcsolatos összes jelentéseket.

TÁVIRATOK.

— A „Debreczeni Ellenör” eredeti táviratai. —

Uj kanonok.

Pannonhalma, április 24. Kohl Medárd a szerzetesi fogadalom alul feloldatott s kanonok lesz Csáky helyett. Primási titkáru Klindo Teofil jön.

Csendőrség szaporítása.

Budapest, apr. 24. A költségvetési törvény szentesítése után a belügyminiszterium a csendőrség létszámát szaporítani fogja. A létszámot körülbelül százötven fővel emelik, a miből részint új őr-állomásokat létesítenek, részint a meglevők létszámát kiegészítik.

Gróf Batthányi Lajos töre.

Budapest, április 24. A lapok e napokban azt a hírt közölték, mintha az a tör. a melylyel Batthyány Lajos gróf, Magyarország első miniszterelnöke a fogságban ereit felvágta, — egy Ujpesten élő özvegy birtokában volna. A mint a „Bud. Tud.” hiteles forrásból értesül, azt a tört azon időtől fogva a család mindig kegyelettel őrízte. Jelenleg Batthyány Elemér gróf tulajdona.

Az uj váci püspök.

Vác, apr. 24. Csáky gróf váci püspökké történt kinevezése nagy lelkesedést keltett itten. Lászlóffy polgármesterrel élén nagy küldöttség megy Esztergomba.

Bissingen Ottó halála.

Arad, április 23. A Kecskeméten párbajban agyonlőtt Bissingen huszárkapitány sokáig Aradon szolgált. Az itteni Hadik-huszárezred megdöbbenve értesült a hírről és táviratilag kondoleált az özvegynek. Az ezred Táncoz kapitány vezetésével a temetésre küldöttséget és diszes koszorut küldött.

Az indiai éhínség.

Berlin, apr. 23. A legnagyobb berlini bank- és iparosegégek ma a birodalmi bank elnökének, Koch-nak elnöklete alatt értekezletet tartottak, a melyen elhatározták, hogy az indiai éhínség enyhítésére pénzt gyűjtenek. Az értekezleten mindjárt aláírtak 400,000 márkát.

Uj nemes.

Budapest, április 24. Elek Pál, a kereskedelmi részvénytársaság vezérigazgatója, **Malomszegi** előnévvel nemesített.

Letartóztatott báró.

Budapest, április 24. Tunkel Ottó bárót, ki budapesti illetőségű, Berlinben **lopás miatt letartóztatták.**

Öngyilkos gyógyszerész-segéd.

Fehérvár, apr. 24. Csathó Zoltán gyógyszerész-segéd öngyilkossá lett. Atyjának, Csathó Odön gyöngyösi ügyvédnek levele irt, melyben szerelmi csalódását említi öngyilkossága okául.

A dél-afrikai háboru.

— Expressz tudósítás. —

Budapest, április 23.

Roberts lord akciója hamarabb megkezdődött, mintsem föltehettük volna. Ezt kell következtetnünk a Wepener fölmentésére irányuló érelyes rendszabályokból. A winburg—ladybrand—wepeneri vonal megtisztítása az ellenségtől: természetes megelőzője és bevezetője az angol hadsereg előnyomulásának.

Roberts lord, ha a burokat Bloemfonteintől keletre és délre meghagyja erős állásaikban, akkor egy lépést sem tehet előre nyugodtan, mert tábora és hadműködési alapja folytonos veszedelemben forog. Ezért engedte Dewett bur parancsnokot beharapni Wepenerbe, míg ő maga el volt foglalva az előnyomulás előkészítésével. A burok, a helyett, hogy Bloemfonteint nyugtalanították volna, Wepener ostromlásával vesződtek, közel két héten át. Most, hogy Roberts lord készen áll az akcióra, első sorban a wepeneri kérdést oldja meg.

Az angolok két oldalról haladnak az ostromlott város felé: Brabant tábornok délről, Aliwal-Nortból; Rundle tábornok a VIII. és a III. hadosztályal éjszaknyugatról, Bloemfonteintől. Dewett tábornok, a burok parancsnoka ennek megfelelőleg, három részre osztotta csapatait: az egyik osztály folytatja Wepener ostromlását, a másik a wepener—alival-northi, a harmadik a wepener—bloemfonteini uton várja az angolokat. Ladybrand-felől, hír szerint, folytonosan érkeznek bur segélyesapatok Wepener alá.

Rundle tábornok e hó 18-án indult el a bloemfonteini táborból, másnap Dewett-dorphoz érkezett, harmadnap, e hó 20-án, összecsapott az ellenséggel, elfoglalta pozícióit és e hó 21-én folytatta az előnyomulást, miközben újból ütközetre került a sor. Ennek a csatának az eredményét még nem ismerjük.

Brabant tábornok e hó 21-én érkezett Bushmanskophoz, 20 angol mértföldnyire Wepener-től és másnap, azaz tegnap, összeütközött az ellenséggel. Tehát mindhárom fölmentő hadosztály körülbelül egy időben harcra keveredett Dewett bur parancsnok csapataival. Ez a harc dönteni fog nemcsak Wepener, hanem az Oranje keleti részében álló egész bur sereg sorsa fölött. Londonban állítólag arra számítanak, hogy Roberts lord el akarja vágni a burok visszavonuló utját Ladybrand-Winburg felé, a mi egyértelmű volna azzal, hogy Dewett serege nem játszhatnék szerepet a Kronstadért folytatandó küzdelemben.

Alighanem Roberts lord általános haditervével függ össze, hogy f. hó 21-én Natálban, Elandslaagtenál is szintén megindult a harc, valamint Methuen lord hadosztályának visszarendelése Boshofba, nehogy tulságosan előnyomuljon, mielőtt a hadsereg megkezdheti a támadást.

Legújabb távirati értesüléseink a következők:

Pretória, április, 23. (Reuter.) Dewett tábornok jelenti ma délután Wepenerből, **hogy az angolokat még most is bekerítve tartja** és tizenegy embert elfogott, köztük egy főbb tüzértisztet, továbbá hogy az Aliwatnorthból előnyomuló angol fölmentő csapatok elpusztítják a környéken levő farmokat.

London, április 23. A Reuter-ügynökségnek jelentik Maszeruból tegnapielőtti kelettel: Négy bur ágyu bombázza a wepeneri helyőrséget. Ma reggel Dewetsdorp felől ágyudörgés hallatszott. Belsőültek jelentik, hogy Brabant tábornokot ma a Dushmankopon. Wepenertől 20 mérföldnyire elnyomulni látták. **A bur csapatok három részre vannak osztva, a melyek közül kettő készen áll a fölmentő csapatok visszaverésére, a harmadik pedig Wepenert zárja körül.** A bázutók kíváncsian, de nyugodtan nézik az eseményeket.

Maszeru, április 23. (Reuter.) Brabant tábornok tegnap este Bushmankopba érkezett és ma délelőtt harcra keveredett a burokkal. Ennek a táviratnak a földadásakor már több órája tart az ágyuzás. Dalgety ezredes jelentése szerint Wepenerben jól állnak a dolgok. **A burok 300-nál több gránátot vetettek a városba,** a nélkül azonban, hogy kárt okoztak volna. Az ellenségnek nagy vesztesége volt.

Wakkerstroon, ápr. 23. A burok ma megkísérelték Rundle tábornok jobb szárnyának megkerülését. A yeomanry-csapatok és a lovasított gyalogság megfigyelte az ellenség mozdulatait, az angol tüzérség ágyuzása pedig visszavonulásra kényszerítette az ellenséget. Sok bur dél felé vonul.

Toronto, ápr. 23. Ma éjjel két ember dinamittal levegőbe akarta röpteni a Weland-csatorna zsillipjét, de nem okoztak nagy kárt. A csatornát április 25-én ismét megnyitják a hajók számára. A két tettest, a kik amerikai állampolgárok, letartóztatták.

London, ápr. 24. A Reuter-ügynökség jelenti bur forrásból: **E hó 20-án Dewett tábornok Williers-Dowedsdornnál megtámadta seregével Gatacre angol táborát.** A harc estig tartott, mikor az angolok visszavonultak. A burok vesztesége egy halott és öt sebesült. Az angolok vesztesége ismeretlen.

SZÍNHÁZ.

A kis szökevényt adták az este harmadszor és pedig részben új szereposztással, a mennyiben **Sárcsi** szerepét, Gray Winnyt, **Perényi** Margit játszotta. Bár az alkalom csábító volna, nem akarunk e helyen összehasonlításokat tenni a két szereplő játéka között, annyival inkább nem, mivel tudjuk, hogy mindketten legjobb erőiket vitték küzdelembe a szerep sikerének érdekében.

Általánosságban megjegyezhetjük, hogy a darabban Gray Winny naiv és naivságában kalandokra vágyó zárdai bakfisi, a kit nem lehet tulságosan megróni meg gondolatlansága miatt. Ezt a tónust pedig Perényi nem találta el egészen. Ha egyebet nem, azt a benyomást keltette fel bennünk, hogy ennek ugyan már benőtt a fejlagya, több esze lehetne.

Az egész darab nem lévén egyéb, mint staffáza egyes tánc- és énekszámoknak, nézzük csak ezeket meg.

A második felvonás „Szegény leány vagyok csupán” kezdetű dala nehéz volt a Perényi k.-a. organumának. Nyelve meg-meg csetlett-botlott s egy izben két taktussal hamarabb belekezdett, mint a zenekar.

A harmadik felvonásbeli éjjeli táncban kissé merev volt, holott ezt a számot a Velenceze szépségein elábrándozó lánykának elmélázva, álmadozón kell természetesen lejtetnie.

Gyönyörű volt azonban — s ez volt a tegnapi est fénypontja — **Rubossal** énekelt szerelmi kettőse. Érzelemteljesen énekelt, finoman játszott hozzá s csak fokozta

a hatást, hogy méltó partnere mellett **Rubos** hangja is teljesen érvényesülhetett. E sorok írója a népszínházban látta a darabot és nyugodt lélekkel mondhatja, hogy ezt a számot ott nem adták úgy.

Meg is tapsolták érte őket s megérdemelték volna többet is.

Igen kedves volt a katonabanda dalban s szépen tánczolt és énekelt, mint néger asszony. Annyit azonban el nem hallgathatunk, hogy a néger asszonyok csak Afrikában nem hordanak alszszoknyát, Európában azonban ugyancsak igen, kettőt-hármat is.

A többi szereplők közül kitűnő volt **Rubos, Sziklay, Szathmáry** és **Galyasi Paula**, a ki kis szerepét a legapróbb részletekig finoman és izléssel játszotta meg, mint mindig. E részben sokan és igen sokat tanulhatnának tőle.

Sárosi Paula is igen jó volt a különben nem neki való szerepben, de meg kell mondanunk, hogy egy olyan könnyű és temperamentumos tánczosnő, mint ő is, a kasztanyettes tánczról fenomenális hatást keltő dolgot csinálhatott volna.

Végül meg nem állhatjuk, hogy meg ne kérdezzük Perényi kisasszonytól, szükségesnek tartja-e, hogy akkor, mikor egy művész nő társa után közvetlenül játszik el egy szerepet, oly **kihívó módon és napokkal előre** verjék mellette a nagy dobót, mint azt egyik újság tette?

Mi sokkal többre becsüljük az ő művészetét, semmint az ilyesmit szükségesnek tartanók s higgye el nekünk, hogy tegnap még nagyobb sikert arat vala, ha bájos kis fejécskéje mellett folyton ott nem lebeg a nagy dobosnak árnya.

J. Nobody.

A „B” bérlők panasza. Levelet kaptunk ma több „B” bérlőtől. A levélben az igazgató figyelmét akarják felhívni lapunk útján az **Ujházy-Nádai** vendégazereplése alkalmából őket ért sérelemre, helyesebben megrövidítésükre, A bérlők elpanaszolják, hogy **Tapoleczay** vendégszerepléséből **teljesen kimaradtak** s most Ujházy-Nádai vendégszereplése alkalmából a lapokból arról értesülnek, hogy Ujházy-Nádai „A” és „C” bérlésben lépnek föl, míg ők, a „B” bérlők, csak Ujházyt láthatják.

Ebben látják ők megrövidítésüket s mivel a mult izben Tapoleczaytól elestek, a méltányosság azt hozná magával, hogy most ők láthatnák **Ujházy-Nádait.** A kérő sorokra mi is felhívjuk az igazgató figyelmét.

A végrendelet.

Az öreg Kamóti Pált mindenki úgy ismerte Zabhegyen, mint magabazárkozott, különc embert. Nem emlékezik arra senki, hogy az ő kapui meguyiltak volna valaha vendég előtt. Ha mégis valamelyik erővel be akart jutni az udvarba, a vén Kata, az öreg ur régi, hűséges gazdasszonya, kidugta nagy fodros fejkötőbe szorított fejét az ablakon és lekiáltott a háborgatónak, hogy „nincs itthon az ur!”

Hogy mi okozhatta Kamóti ur embergyűlöletét, arról sokféle hír keringett Zabhegyen. Leghíhettebb volt azonban a jegyző ur érvelése, ki úgy akarta fején találni a szeget, — hogy Kamóti urnak ifjkorában szoros viszonya volt egy színésznővel, ki aztán — temérdek pénzt ellopva tőle — faképnél hagyta! Azóta Kamóti felől akár ellophatták a külvilágot.

Egyetlen mulatságát abban találta a vén ember, hogy gazdasszonyával perlekedett. Hasztalan csinált az bármit és bármint, Kamóti uram belekötölözött. A vén gazdasszony meg — különben is élesnyelvű hárpia lévén — nem engedte az igazságot s tisztességesen előkerült mindennapra a csete-paté.

Ugy megszokta már ezt Kamóti is, a vén Kata is, hogy el sem lehettek nála nélkül.

Kata néni különben szívesen túrta az öreg ur bosszantását és ha perelt is vele, szívében nem táplált iránta legesekélyebb haragot sem Kiszámította ugyanis a jó asszony, — hogy Kamóti ur már hatvannyolez éves ember. Egy-

szer csak agyoncsapja a guta s felbukik. Örökösök hiányában ő rá fogja hagyni tőmérdek vagyonát.

E reményben a vén Kata szívesen sürgölődött a vén ember körül s hizelgéseivel egészen behálózta.

Igy teltek az évek, midőn egy szomorú őszi reggelen a vén Kata jajgatva, kezét tördelve rohant ki az udvarra. A mint ugyanis a szobába tisztogatás végett belépett, az öreg Kamótit ott találta arcra borulva a divány előtt. Még a dohányzacskót, meg a nagy tajtékipát akkor is kezében szorítgatta, Bizonyosan rá akart gyujtani, midőn a guta nyakonlegyintette.

A bíróság rögtön megjelent a helyszínen és mindent zár alá helyezett. Az öreg urat meg kiterítették a felső szobában s másnapon tisztességes temetéssel kikisérték a megnyugtató földbe.

A vén Kata felette örvendett. Biztosra vette, hogy Kamóti neki testálta vagyonát. Hiszen kire is hagyta volna, holott senkije sincs?

A bíróság elvitte a megtalált végrendeletet s egyik határnapra Kata is meghívott, hogy a végrendelet felolvasásánál jelen legyen.

Hej, hogy nekikészült a jó asszony! . . . Reggel hosszan imádkozott és áldást kért jó ura porladó tetemére. Azután illőleg kiöltözött és bement a városba.

Az urak már egybe voltak gyűlve s mihelyt Kata megérkezett, felolvasták a végrendeletet, mely a következőket tartalmazta:

— Én Kamóti Pál, érezvén közelgő végemet, józan észszel s nyugodt megfontolással kijelentem, hogy . . .

A vén Kata szíve úgy elfogódott, hogy keserűen feljajdult, mely körülmény az ügyvéd urat félbeszakításra kényszeríté.

— Kijelentem, hogy összes vagyonomat az egyháznak adományozom! — folytató tovább az ügyvéd, miután Kata néni újra nyugodtan szedte a lélekzetet.

— Hogy tetszett mondani? — kérdezte az ügyvédet.

— Hát nem hallja? — förmedt az reá s újra elolvasta neki.

Kata néninek elfojtotta szavát a csodálkozás és ki akart szaladni a teremből.

— Hohó! Megálljon csak! A jó Kamóti magáról sem feledkezett meg.

Kata nénibe ismét visszatért a bátorság. Az ügyvéd meg olvasta tovább:

— Gazdasszonyomnak évi bérösszegén felül, sok évi pontos és hűséges szolgálataért hagyom az ókulárémat, hogy ezt használva, jobban megliáthassa a szobában a szemetet.

Kata néni már nem hallotta az utolsó szavakat. Kirohant a szobából és dühvel futott haza.

— Vigye vele az ördög! . . . Nekem hagyja az ókuláréját! . . . Akasszák föl a testamentumával együtt!

És Kata néni talán még ma is átkozza Kamóti Pált a különös hagyatékért!

Vidám diák.

HIREK.

A diákkongresszusi matinéé, harminczadikán (hétfőn) d. e. fél 11 órakor fog megtartatni a Bika disztermében. Előzőleg 29-én (vasárnapra) tervezte a rendező-bizottság, de a Vigszínház igazgatósága **Jászai** Marit az akkori Phaedra előadás alól semmi körülmények között sem volt hajlandó fölmenteni. Sőt a **Jászai** lejövetele egyáltalában kétségessé vált, de a kongresszust előkészítő bizottság elnökségének sürgönyváltásai folytán az igazgatóság végre is engedett, s ma **Jászaitól** magától megjött a sürgöny: „**Hétfőre érkezem**”. Kivüle szintén határozott

ígéretek folytán lejönnek még a matineéra: *Abrányi* Emil és *Herczegh* Ferencz. A meghívók a bizonytalanság miatt késtek eddig, mert az előkészítő bizottság a közönségre való tekintettel, úgy határozta, hogy csakis bizonyost fog kinyomatni.

— **A májusi előléptetéseket** a katonai „Rendeleti Közlöny” pár nap múlva fogja nyilvánosságra hozni. Katonai körökben hírlik, hogy Jenő főherceg tábornok naggyá, Károly István főherceg altenger naggyá és József Ágost főherceg a 6. számú dragonos ezred I. oszt. kapitányává fog kineveztetni.

— **Az országos főiskolai vivó- és tornaversenyek juryje.** Említetük már, hogy a diákkongresszus alkalmából ápr. 28-án országos főiskolai vivó- és tornaverseny lesz, melynek jelentőségét nagyban fogja emelni, hogy a debreczeni hölgyek a vivásban egy felette értékes emléktárgyat fognak átnyújtani. Mint értesülünk, újabban a rendezőbizottság a jury-tagokat is fölkérte a következőképen: 1. Vivó-jury: Perczel tábornok elnök, Szártory dandárparancsnok, br. Leonhardi, Melczér ezredesek, Szigeti Benedek Sándor (versenyvezető is), Bori Béla, Szunyogh Bertalan és Vecsey Zoltán urak. 2. Torna-jury: Dobiecki Sándor elnök, dr. Horvay Róbert, dr. Kenézy Gyula, Komlóssy Arthur, Szunyogh Sándor, Tóth Mihály (versenyvezető is), Vecsey Imre urak. Az egyes versenypontok között Melczér ezredesnek az ifjúság iránt való figyelméből és szíveségéből a 39. ik gyalogezred zenekara fog játszani.

— **Lókiállítás, csikós és fogatverseny a Hortobágyon.** A debreczeni gazdasági egyesület június 10-én lókiállítást és lótenyésztési jutalom díjosztást rendez a Hortobágyon, amelyet urí és parasztszeker versenyvel, valamint a mezőgazdák és csikósok lóversenyével kapcsol össze. Először lesz a lódíjazás, amikor összesen tizennégy díjat osztanak ki. Második lesz az urí fogatverseny, amely a hortobágyi pusztán, amilyen érdekesnek, épen olyan gyönyörködtetőnek ígérkezik. Ezt a versenyt 25 kilométernyi körben tartják meg. — Menetsebesség kilométerenként minimum 4 perc. A jutalomdíjak ezüst emléktárgyakból állanak. Harmadik lesz a parasztszeker-verseny ugyancsak a fenti köröndben azzal a különbséggel, hogy a menetsebesség itt már kilométerenként öt perc. — Három jutalomdíj lesz; még pedig az első 6 darab arany, a második díj 3 arany és a harmadik díj egy arany. Negyedik lesz a mezőgazdák lóversenye. Sikverseny, circa 2000 méter, lovagolva mezőgazdák által. Első díj 3 arany, a második díj 2 arany. Ötödik lesz a csikósverseny. Távföld két ezer méter. versenyeznek a csikósok nyeregten lovon. Két jutalomdíj lesz. A versenyek után bemutatják a közönségnek a városi törzsménest, gulyát.

— **Postamizéria.** Talán sehol nincs olyan keserves állapot a postaküldemények leadása dolgában, mint nálunk. Az éjféltől megérkező postaküldeményekhez nyolc óráig erről nem lehet jutni, mert ekkor kezdődik a hivatalos óra. Más városban gondoskodnak arról, hogy a postaküldemények már hét órától átvehetők legyenek. Szeretnők tudni, hogy miért nem lehet ez úgy Debreczenben is. Végtére a postahivatal van a közönségért és nem megfordítva. Kérjük a főnök urat, segítsen valami módon ezen az ázsiai állapoton.

— **Felhívás** a Debreczeni Dalegylet működő tagjaihoz. Ma este a rendes gyakorlati óra meg fog tartatni, szíveskedjenek teljes számban és pontosan megjelenni. Az elnökség.

— **A diákkongresszusi díszbédre,** mely április 29-én d. u. 2 órakor lesz a Bika dísztermében, a kik *páholy-jegy*et óhajtanak, szíveskedjenek a kongresszusi irodához fordulni (Bika-szálló 8.), hol a jegyek természetesen díjtalanul kaphatók.

— **Évzáró ünnepély.** A debreczeni Fröbel-gyermekkert évzáró ünnepélye e héten esütörtök délután 3 órakor leendő az egyetletnek Piac-utca 9. sz. alatt levő helyiségében, melyre a szülők és érdeklődők ez uton meghívotnak.

— **Uránia-színház Debreczenben.** A Budapesten rövid idő alatt nagy hírnévre szert tett Uránia színház a jövő hónapban Debreczenben is tart három előadást. Bemutatja Spanyolországot, a vasat és a felhőket. Mindegyik darab nagyszámu vetített képekkel van illusztrálva és a daraboknak épen ezek kölcsönzik az érdekességüket, a melyek iránt bizonyára a tanuló ifjúság kebelében fog nagy érdeklődés támadni.

— **Meglopott árusnő.** Kovács Sándorné egy vassátor bérlője a Dégenfeld-téren, melyben borjuhust árul s ebből csinálja a napi megélhetéshez szükségelt jövedelmet. Vasárnap eltávozott sátorából reggelizni s betette maga után a vassátor ajtaját. E pillanatot felhasználta egy szemes tolvaj. Behatolt a nyitva levő sátorba s Kovács Sándornénak összekuporgatott 76 koronáját szépen zsebrevágta s elillant vele. Volt is aztán óbégatás és jajveszékés. Kívánta Kovácsné az áldást a tolvaj fejére csőtől. A rendőrség most az enyveskező tolvajnak keresi a nyomát.

— **Kiss Ferencz sikere.** Megemlékezünk már egy ízben, hogy Kiss Ferencz fényképész és festő több sikerült hortobágyi felvételt készített, melyeket a párisi világkiállításra küldött fel. A jó hírű fényképész e felvételeiből a *Képes Családi Lapok* legközelebbi száma több sikerült képet mutatott be s egyuttal meleg sorokban emlékezik meg Kiss Ferenczről, kinek a Hortobágyról írott egy költeményét is hozza. Kiss Ferencz e sikerének csak örvendeni tudunk, mert ez azt bizonyítja, hogy a nagy tehetség szerény körülmények között is érvényesül.

— **A sertésvész ellen való védekezés.** A sertésvész jelenlegi kedvező állása és a tapasztalat, mely szerint a sertésvész ellen csak az óvintézkedések szigorú betartásával lehet sikeresen védekezni, arra indították a földmivelésügyi minisztert, hogy a törvényhatóságokat a sertésvész ellen való védekezés tárgyában kiadott körrendeletének pontos és lelkiismeretes végrehajtására utasítsa. A rendelet utasítja a törvényhatóságok első tisztviselőit, hogy a gazdaközönség és a sertéskereskedő körök érdekeinek figyelembevételével vészkerületeket alakítsanak oly helyeken, hol a sertésvész járványszerűen lépett fel, avagy már a szomszédos községekben is áterjed. Azonkívül a rendelet a heti és az országos sertésvásárok szigorú ellenőrzését és a vásárterek mindenkor pontos fertőtlenítését rendeli el.

— **Becsületes megtaláló.** Egy honvéd közbaka, névszerint Szabó János, a Péterfia utcai honvédlaktanya előtt a gyalogjáró felőli sarkon női aranyórát lánczczal együtt talált és a leletet az ezredparancsnokságnak adta át, ki a főkapitánysághoz küldte át, hol a tulajdonos jelentkezvén, kellő igazolás után átvette a tárgyat és a becsületes megtalálónak 6 korona jutalmat hagyott, mit ez az ezredparancsnokság utján kapott meg.

— **Bitang jószág.** Hadház községben egy magyar fejős tehenet találtak, mit tulajdonosa a tartási díjak lefizetése mellett a közsegházán átvehet.

— **Gubalopás a vásárban.** A mostani vásárban kisebb incidensek, lopások, verekedések stb. fordultak elő. Nagy Józsefné vendég-utcai lakosnak sem ütött be a vásár, mert hétfőre forduló éjjel sátrában őrzött gubáit ellopták. Az ügy most a rendőri nyomozás tárgyát képezi.

— **Tüzevész Szerencsen.** Harmincz nap alatt három nagy tüzevész pusztított Szerencsen. Az első március 15-én, a második nagypénteken, a harmadik pedig e hó 19-én ejtette rettegésbe a város népét. A nagypénteki tüzeset alkalmából, mint utólag kiderült, egy félig levert tetőzet mentette meg a várost a végső pusztulástól. — Másnap délután 3 órakor ez a félig levert tetőzet hirtelen kigyult s rövid idő alatt két lakóházat és egy istállót hamvasztott el a tűz. Ugyancsak e hó 19-én délelőtt 10 órakor, tehát néhány órával a délutáni tüzevész előtt, tűz támadt a szerencsi czukorgyár legfelső emeleti részén is és ha a gyári alkalmazottak hamarosan el nem fojtják, a könnyen gyuló tetővel fődött gyár teljesen leég s a jelentékeny részében úgy is rommá égett várost a végső katasztrófába sodorja. A gyári tüzet a gyárigazgatóság titkolni igyekszik. A városban ezelőtt 3-4 évben egyszer volt tüzeset s a veszedelemnek ily rövid idő alatt oly sűrűn történt ismétlődése leirhatatlan rettegésben tartja a lakosságot. Minden jel arra mutat, hogy lelketlen gyujtogatók keze működik titokban. A rendőrség erősen nyomoz, mert a tüzesetek valódi okát még mindig nem lehetett megállapítani. Nagy hátrányára van a városnak, hogy ma sincs tűzoltó-testülete, holott ilyet már a legtöbb község is szervezett.

— **Kupeczek sertésszállítmányai vasuton.** A földmivelési miniszter értesítette a közlekedési vállalatokat, hogy a sertések vételével és eladásával, azok felhizlása nélkül, üzletszerűen foglalkozó sertéskereskedők, u. n. kupeczek sertésszállításainak az egész országban hatósági felügyelet alá helyezése iránt egyidejűleg intézkedett s az ily szállásokban levő sertéseket az I. foku hatóság a hatósági (törvényhatósági-, városi-, községi-, kör-) állatorvos által a kupecz költésére hetenkint egyszer megvizsgáltatni tartozik. A felügyelő állatorvos a szállásban elhelyezett sertéseket, azok származási helyét és korábbi tulajdonosát pontosan nyilvántartani és a sertésekre vonatkozó marhaleveleket őrizetbe venni köteles. A megfigyelés alá vett sertések, — a Budapest-Ferencvárosba, avagy sertésközvágóhidakra, vagy hentesek saját ipartelepére szállítandó sertések kivételével — csak 14 napi időtartam letelte után és akkor kerülhetnek szabad forgalomba, ha azokat a felügyelő hatósági állatorvos megvizsgálta és teljesen egészségesnek találta s ennek igazolásul a marhalevelet ellenjegyzi. A Budapest-Ferencvárosba, sertésközvágóhidakra vagy hentesekhez szállítandó sertések marhalevelei a felügyelő állatorvos által szintén ellenjegyzendők. Az ily sertéskereskedők (kupeczek) szállásából vasuton vagy hajón való szállításra felhajtott olyan sertések berakása, melyek marhalevelei a fentebbiek értelmében hatósági állatorvos által ellenjegyezve nincsenek, semmi körülmények között meg nem engedhető.

— **Gyanus ékszer.** Kiss Józsefnének értékesnek látszó aranygyűrűt akart négy koronáért eladni Kiss Gyula nevű eselédje, de az asszony gyanuját felkeltette ez a körülmény és eselédjét felkérte, hogy a világon mutassa meg, mint néz ki a gyűrű. Ez erre megijedve, ingyen volt hajlandó átengedni a gyűrűt. Az asszony jelentést tett az esetről a rendőrségnél és Kiss Gyulát letartóztatták.

— **Szerencsétlenül járt vadász.** Albrecht Ede erdész, vihnyei lakos e hó 17-én kiment az erdőbe szalonkára vadászni. Egy magas sziklára mászott föl, hogy onnan majd jobban körültekinthet. Alig, hogy fölért a hegyesucsra, a szalonkák helyett egy hatalmas farkas toppant eléje. Albrecht, a kinek fegyvere csak apró sörétre volt töltve, a farkastól megijedve, futni kezdett, miközben megesuszott a keskeny sziklaucsuson és

lezuhant a mélységbe, a hol pár pillanat múlva meghalt. A szerencsétlenül járt vadászt nagy részvétellel temették el.

— **A házaló kofák.** A gyümölcsesél és élelmiszerekkel házaló kofákat a házalási engedély hiánya miatt sűrűen megbírságotlák. Ebben a kérdésben a kereskedelemügyi miniszter fontos elvi határozatot hozott, amelyben kimondja, hogy a mindennapi fogyasztásra szolgáló cikkek házról-házra járás útján való elárúsítása házalásnak nem tekinthető. Ez alapon ahhoz házalási engedély nem szükséges. Persze a sok kofát így a bírság alól felmentették.

— **Egy kitűnően szervezett zenekart,** mely ezidőszerint a nagyváradi uri közönséget gyönyörködteti, sikerült **Gömörli Lipót, a Corsó kávéház** tulajdonosának szerződnie. Eljeles zenekar **folyó hó 28 án** kezdi meg városunkban a **néhány napra** szóló működését mi pedig bizvást reméljük, hogy sokan fogják örömmel felkeresni a **Corsót**, hol köztudomás szerint **kitűnő kávéházi italokat és figyelmes kiszolgálást találhatunk.**

— **Magyar munkafelügyelők.** A szegedi államépítészeti hivatalhoz a kereskedelmi miniszter a napokban egy leiratot küldött meg. Ebben a leiratban egyenesen megparancsolja a miniszter, hogy az állami építkezéseknél ne csak magyar munkásokat, de magyar munkafelügyelőket is alkalmazzon az államépítészeti hivatal. Eddig ugyanis a munkafelügyelőket rendszeren idegenből hozták. Ezt akarja megszüntetni a miniszter rendelete, melyben még az is meg van hagyva, hogy az állami munkálatokhoz magyar czeementet használjanak.

— **Zsebtolvajlás a vásáron.** A cigányok apróbb ügyeségeiket a nagyvásáron most is bemutatták. Kolompár Katalin cigányasszony nem lehetett elég ügyes, mert rajta csípték, a mint egy paraszt-asszony zsebében kotorászott. Az asszonynak 15 forint ment ilyen módon el, de a cigányasszonynál csupán 9 forint találtak, a többit valószínűleg társnője vette magához, ki egy alkalmas pillanatban elosont. A cigányasszonyt legközelebb H. Mezővársárhelyre, illetősége helyére toloncsolják.

— **Csendélet Tisza-Földváron.** Tisza-Földvállról a következő sajnálatraméltó eseményről adnak hírt: Zoványi Jenő ottani ev. ref. lelkész és Szántó Sándor, a ref. egyház kántora, akik régóta haragosak, nyílt utczán keményen összeszólkóztak s az utca hallatára durván leszólták egymást. Hegyibe még Szántó megkorbácsolással fenyegette a papot. Nem tudjuk, mi lehet köztük a civakodás oka, de mint művelt emberek tudhatnák, hogy a haragot nem illik az utczára vinni, mert abból, hogy egymást sárral csapkodjuk be, bizony nem nagy lelki épülést meríthetnek a tiszta-földvári ev. ref. egyház hívei.

— **Meglopott cseléd.** Pinczés Julianna cseléd a Csapó-utca 5. számú ház pinczekonyhájából rövid időre eltávozott. A cseléd távollétét felhasználta egy asszony s lement a konyhába, hol a cseléd összes ruháit összepakolta s eltávozott. Mikor a cseléd visszament a konyhába, rémülten vette észre, hogy ruháját valaki ellopta. Rögtön szaladt a Degenfeld-téren tevő rendőrhöz s bejelentette az esetet, ki a leánnyal egyetemben a tettes keresésére indult. A Degenfeld-téren aztán ráismert ruhájára a leány, hol elárúsításra volt kitéve. A tolvajt Farkas Sára téglavető napszámos személyében, a rendőr letartóztatta s becsírtta. A ruháinak értéke 12 korona.

— **A parasztnábob negyvenezer koronája.** Megirtuk, hogy a vásárhelyi nábob, Ujhelyi Lipót, kit hamistanu-szerzésért most már a bíróság legfelső fóruma is elítélt s kinek most meg kellett volna kezdnie egy évi büntetését, a börtön elől megszökött. Hiába keresik Ujhelyit, nyoma sincs sehol. A nábobnak, mint Szegedről jelentik, nem épen kis pénzébe kerül a szökése. Negyvenezer korona kaucziót kellett letennie annak idején, mikor elsőfokban elítélték, hogy szabdalásban maradjon. Most pedig, hogy a

jogerős ítélet után kiküldött idázésre csak nem jelentkezik, a királyi ügyész már megtette indítványát, hogy a törvényszék mondja ki a kauczió elvesztését Ujhelyire nézve és szolgáltatassa be az egész negyvenezer koronát az államkincstárnak.

— **Dr. Széll Kálmán tudatja, hogy lakását május hó elsejétől József királyi hercege-uteza 35-ik szám alá helyezi át.**

— **A lopott fiu regénye.** Zentán a minap egy körülbelül 28—30 éves férfi állított be a plébániára és arra kérte a plébánost, hogy keresztelje meg. Hogy hol született, hány éves és kik voltak szülei, — nem tudja, de még azt sem, hogy mi volt az anyanyelve. Amennyire vissza tud emlékezni, nagyon kicsiny korában egy vándorkomédiásnál volt. Hogy miként került hozzá, nem tudja, mert erről gazdája sohse szólt neki. Bizonyosan úgy lopta a komédiás a gyermeket valamelyik vásáron, s elnevezte Korinszki Venoárnak. A kis Venoárnak keserves sorsa volt a komédiásnál, s ha a gyakorlatokat nem tudta megcsinálni, vagy rosszul csinálta, szörnyen megkínozta és naphosszat egy falat ennyit sem kapott. Tíz éves lehetett Venoár, mikor a bajai vásáron himlőbe esett. A komédiás beadta a bajai kórházba és tovább ment. Felgyógyulása után a fiu nyakába vette a világot. Most Zentára érkezett és minthogy állandó foglalkozást nyert, szakítani akar eddigi életmódjával és meg akar nőlni. Ezért volna a keresztésre szüksége.

— **Egy teljesen jó Helical Premier 7. sz. kerékpár olcsón eladó.** Czim a kiadóhivatalban.

— **Köszönetnyilvánítás.** Mindazon rokonoknak és ismerősöknek, kik felejthetetlen jó fiam végzettségételen megjelenésükkel bánatunkban osztozni szívesek voltak, fogadják ez uton hálás köszönetem nyilvánítását. Özv. Szikszay Istvánné.

— **Duhaj legények által levett esendőr.** Jász-Ladányon f. hó 16 án azaz husvét hétfőjén este 11 órakor a Kolonics-féle koresmában véres jelenet játszódott le. Pál Szabó és társai ott mulató duhaj legények, állítólag a koresmáros biztatására, a szolgálatot teljesítő és mit sem sejtő esendőrt hátulról orvul megtámadták, fegyvereitől megfosztották és kannibáli kegyetlenséggel össze-vissza verték, szurkálták, sőt még a sörös hordóval is, melyben állítólag a verekedés áldomását itták, ütötték. A vakmerő merénylet mély felháborodást keltett a községben, hol most Adámossy Béla m. kir. esendőr-főhadnagy, szolnoki szakparancsnok, tart szigorú vizsgálatot. A vizsgálat egyidejűleg a polgari hatóság részéről is megindított, hogy a felbujtó és tettesek egyaránt elvegyék méltó büntetésüket. A mint megbízható forrásból értesülünk, pár hó előtt is e koresmáros biztatására — azért azért, mivel a zene az ő koresmájából átmant a Donkó-féle vendéglő helyiségébe, — hol egy intelligens társaság mulatott — a paraszt legények e társaságon rajta, ütöttek, azt szétugrasztották és a zenét visszavitték. Az ily rakoncátlankodásoknak, mint halljuk, a hatóság a korema bezáratása által szándékozik véget vetni.

— **A tavaszi és nyári idényre könnyű balist és selyem fűzők, valamint fűző különlegességek nagy választékban kaphatók és megrendelhetők özv. Fodor Józsefnél Debreczenben, Piac-utca 52. szám alatt.**

— **Gyilkosság a vonaton.** A Charkov felől Odesszába érkezett vonat egyik első osztályú kocsiában két holttestet találtak. Egy fiatal leány, Goryez Olimpia tanítónő volt az egyik halott, kinek személyazonosságát a nála levő iratokból állapították meg. A leány mellett egy kis fiúnak holtteste feküdt. Mind a két holttesten számos törsturás volt. A gyilkos, úgy látszik, nem rablási szándékkal követte el borzalmas tettet, mert a tanítónő pénztárczája érintetlen volt.

KÜLÖNFÉLÉK.

— **Saussier és a regényíró.** A Figaró mondja el a következő mulatságos történetét Saussier tábornokról: Egy napon egy

regényíró jelent meg nála, a ki épen akkor rendezte sajtó alá egy újabb munkáját, a mely napról-napra folytatásokban jelent meg akkor egyik napilap tárca-hasábján. Mivel még nem volt kész az egész s a kiadóval is sok vesződsége akadt az írónak: Párisban akart még maradni. Ugy, de ám épen akkor kellett volna bevonulnia fegyvergyakorlatra. Azért ment hát Saussierhez, hogy halasztást kérjen tőle.

— Szép, szép, uram, — mondotta a tábornok. De mondja csak, hogy jutott maga annak az őrmesternek a viselt dolgaihoz?

— ? ?
— No igen, az őrmestert értem, a ki a regényében szerepel. Mert olvasom a lapban a munkáját... Jó dolog volna, attól eltekintve, a mit épen a katonaeletről ír. Nem gondolja, hogy jó lenne leszolgálni azt a 28 napos gyakorlatot? Mikor tudniillik meggyőződnek róla, hogy az őrmesterek nem olyanok, mint ön festi őket.

A regényíró kivágta magát:
— Tábornok ur, én hiszek az ön szavának. Teljességgel. Mire volna jó még személyesen is meggyőződnöm róla?

A tábornok nevetve hagyta rá — és a regény további folytatásaiban igen humánus szerep jutott ama bizonyos őrmesternek.

— **Tengerentuli ördögök.** Ezek bizony az oroszok s senki más nem nevezi őket így, mint Kina hivatalnokai: a mandarinok, egész nyilvánosan, ujságban. A mandarinok ugyanis a kínai kormány megbízásából igen eredeti módon világosítják fel a népet a nevezetesebb politikai eseményekről. Port-Arthurnak az oroszok részére való átengedését például a következőképp adták tudomására a népnek a Port-Arthurban megjelenő kínai ujságban:

„A Port-Arthurba bevonult orosz katonákat a kínai kormány vette zsoldjába, hogy megvédje az országot Japán ellen. A japánok tényleg legyőzhetetlenek, mert ezek a „kis barbárok“ nagyon kegyetlenek és oly tulajdonságokkal bírnak, amelyek nem méltók egy jól nevelt emberhez. De ezen „vadak“ ellen viselendő harcban színtén hasonló kegyetlen és neveletlen barbárokat kell felfogadni. Az oroszok mindig a kínaiak barátjai voltak. A legnagyobb tudatlanságban leledzenek, nem értik a kínai írásjeleket, míg a japánok folyékonyan olvassák. Az oroszok továbbá durvák, de általában véve jólelkűek s ki lehet velük jönni. Sőt még hadieselt is kellett használni, hogy a japánok ellen hasznukat vehessük. Szóval minden a legjobb rendben volna, ha ezek a „tengerentuli ördögök“ nem rendelkezének azzal a rossz szokással, hogy adókat szedjenek tőlünk s fiatal leányainkat elhurcolják Oroszországba. Ha jövőre ezek a kis csintalanok nem viselik magukat jobban, hát egyszerűen ki fogjuk őket kergetni.“

Igy ír a kínai ujság. Vajjon mit szólnak hozzá az oroszok?

— **Mennyit eszik az ember?** Mi nehezen tehetnénk erről számot, de a Pearson Magazine vette magának azt a fáradságot és egy közép-termetű egészséges ember fölött táplálékát a következő mennyiségben állapította meg: 15000 kilogramm kenyér, a mely 440 négyzetméter területet töltene meg, két vasuti kocsihoz való burgonya és 20 ökör, egy-egy 250 kiló húst számítva, átlagos fogyasztásra napi 250 grammot számítva. A husz ökörhöz persze 60 év kell. Ugyancsak husz disznót falatozna föl, legalább felében sonka alakjában. 10000 tojást is megesszünk állítólag, de ez az angol gyomor statisztikája. Mi nem reggelizünk mindenkor tojást. Édesszájnak is vagyunk, mivelhogy 4500 kilogramm cukrot fogyasztunk, ellenben sőt csak 750 kilogrammot. — Ami a gyümölcs-fogyasztásunkat illeti, azt a következő eredeti formájú statisztikába számolja össze a Pearson Magazine: egy almát, a melynek az átmérője 1½ méter, egy körtét és egy narancsot, a melynek az átmérője egy méter és egy óriási, három mazsás szilvát. Mindent összevéve, így számol az említett angol folyóirat, hogy hatvan év alatt ugyanennyi ezer kilogramm táplálékot eszünk meg.

RÖPPENTYÜK.

* **Jó kifogás.** A feleség (a férjhez): És te merészkedel hajnali ötkor hazajönni?

A férj: Édesem, nem akartalak zavarni. Azt hittem, hogy a holnapra szánt születésnap megkezdésén dolgozol...

* **Gyöngédség.** Vevő: Hogy méterje ennek a csipkének?

Kalmár (sugva): Tíz forint.

Vevő: Miért mondja ezt oly halkán?

Kalmár: Szegény társam amott áll a sarokban és ha meghallja, hogy ezt a gyönyörű csipkét oly poton áron adom, nyomban megszakad a szíve.

* **Point d'honneur.** Házmesterné (berohan a szobába): Apjuk, ember, segíts, végem van... megvert a szomszéd csizmadiá... Eredj, seprűnyelezd meg!

Házmester (méltósággal): Olyan emberrel, a ki egy védtelen asszonyt megver, én nem verekszem.

* **Flatal házasek ebédje.** Béla (leteszi az evőeszközt): Édes mucuzuskám...

Mucuzuska: Jaj, mi lett Bélám!

Béla: Én azt hiszem, aranyos, hogy a te szakácskönyvedbe egy erős sajtóhiba csuszott be.

Ámor és Laura.

— Szonett. —

A mint minap kéjandalgék a korzón,
Gyönyörködém sok hölgyi kezekben,
S egyhez sóhajtok: „Nézz rám, gyermekem,
Bus szűnnék üdvét százezerte szorzón!”

S amint merengtem ily nem ép komor szón,
Rám nyílt nyílt egy kis fi, — jaj nekem!
Ez Ámor!! — — sugta ész-szövétnem.
S mosolygék jóízűt a kis vadorzón!! —

S amint most gyöngy-könyt ejtve szertebolygok
Dult képpel kinban immár nem mosolygok
Elbaktatón az éjnek hó-porán...

S mig fázó dühvel hült szemembe szél csap,
Rád eszmél szűm te hűtlen lány, te csólesap,
Ki sirba döntesz engem oly korán!

DEBRECZENI VÁROSI SZÍNHÁZ.

Kedden, 1900. évi április hó 24 én
negyedszer:

A kis szökevény.

Operette 3 felvonásban. Irták: Symur Hicks és Harry Nichols Ford.: Kacziány G. és Makai E. Zenéjét szerzették: Monkton L. és Caryll I.

SZEMÉLYEK:

Lord Coddle	Bartha I.	Pietro	Karacs I.
Lady Coddle	Szigeti L.	Boccaccio	Bay L.
Stanley E.	Rubos Á.	Santa Csuz	Antalfi A.
Stanley D.	H. Molnár B.	Carmenita	Sárosi P.
Winniefrieg	Perényi M.	Alice	K. Galyasi P.
Flipper	Sziklay M.	Tamarind	ifj. Szathmári
Barclay	Pataki B.	Ügynök	Serfőzy Gy.
Paloni	Országh B.	Sir William	Csatár Gy.
Leonetto	környey B.		

Színházi műsor.

Szerdán, április 25-én, bérlet 169. szám „A” ötödször: *A kis szökevény.*

Csütörtök, április 26-án, bérlet 170. szám „B” Ujházi Ede, a Nemzeti színház művészeinek vendégfelléptével: *Olthon.* Dráma 4 felvonásban. Irtá: Sudermann Hermann.

Pénteken, április 27-én, bérlet 171. szám „C” Ujházi Ede második vendégjátékával: *A Pont-Biquet család.* Vigjáték 3 felvonásban. Irtá: Bisson.

Szombat, április 28-án, bérlet 172. szám „A” Ujházi Ede harmadik és utolsó vendégjátékával: *Stilton Timót.* Vigjáték 5 felvonásban. Irtá: Poole János.

Vasárnap, április 29-én két előadás: délután 3 órakor félhelyárakkal: *A görög rabszolga.* Operette 3 felvonásban. — Este 7 és fél órakor bérletszűnetben: *A szökött katona.* Eredi népszínmű 3 szakaszban. Irtá: Szigligeti Ede.

KÖZGAZDASÁG.

A Debreczeni Kereskedelmi Csarnok jegyzései.

Debreczen, április 23.

Piaci árak 50 kgr.-ként koronákban:

Buza minőség	77	6.80—7.10
"	78	7.—7.30
"	79	7.05—7.35
"	80	7.30—7.40
Rozs	71/73	5.95—6.05
Árpa		5.35—5.45
(jobb)		0.—0.—
Zab		4.70—4.80
prima		0.—0.—
Tengeri		5.35—5.40
Köles		5.80—6.—
Napraforgó mag		4.50—4.60
Bükköny		7.25—7.75
Lóhere		65.—70.—
Luczerna		40.—42.—
Pogácsa napraforgó		4.70—4.20
tökmag		5.10—5.50
Bab (fehér)		6.20—6.80

REGÉNY.

A csöndes lakó.

— Angol regény. —

Irtá: Pryce Richard.

Fordította: Karem.

(Folytatás.)

33.

XIII. A fátyol.

A kandallóban lobogó tűz fénye be-aranyozta a szobát és megvilágította Saltash Györgynek az arcát, mikor ez magános villásreggelijét fogyasztva, az asztalnál ült és várakozott. Nagyon csinos arca van: nem épen szép, a szó nemesebb értelmében: hanem határozottan igen csinos. Szemei szürkék, átható nézésűek; orra meglehetősen egyenes és szája határozottságra vall. Bajuszt visel és szép arcaszíne van. Bőre nem oly piros, mint betegsége előtt volt, de látni való, hogy a haloványság nem rendes színe; míg bőrének üdesége azt mutatja, hogy erős alkata mellett rendesen jó egészsége szokott lenni. Feje kicsiny, nyaka erős; hatalmas válla van és arányos termete. Nem épen piperkőcz, de annyi hiuság mindig van benne, hogy el ne hanyagolja külsejét és még Brinvilleben sem mulasztja el a rendes borotválkozást.

Elég kellemes arcú, takaros fizkó volt tehát az, ki most, mikor az utcaajtó nyikorgását s a kilincs zörrenését végre meghallotta, az asztaltól felugrott.

Brinvilleben nem szokás nappal csengőt, vagy kapukölcsöt használni, mikor valaki saját otthonába tér, így hát nem is jelezte csöngetés Mrs. Fleming megérkezését. Saltashnak az volt a szándéka, hogy megszólítja a hölgyet, mikor az ő szobája előtt elhalad. Hallotta, mikor a csarnokba lépett és előre föltett szerepéhez hiven kiszólt: maga az, Smith? és egyuttal kilépett az ajtón.

— Ezer bocsánat, — szólott — azt hittem, házigazdám jön.

A hölgy könnyedén bólintott fejével, mintegy jelezve, hogy elfogadja a magyarázatot.

— Én jöttem be az ajtón, — szólott azután.

Saltashnak úgy rémlett, mintha ismerné ezt a hangot, vagy legalább egy másik, jól ismert hangot juttatott ez az eszébe. A lépesdűzben felhomály derengett. Az ablaktáblák üvegfestés utánzattal voltak díszítve, mely elfogta a világosságot és színes foltokat képezett.

— Bocsánatot kérek, — szólott Saltash — ha nem csalódom, kegyed Mrs. Fleming, ki a lakásom fölötti szobákban lakik?

A hölgy igent intett fejével.

— Akkor hát legyen szabad megkérdenem, nem alkalmatlan-e kegyednek, ha dohányozom? Megkérdeztem Smith-től, nem száll-e föl a füst, de ő azt mondta, hogy odafenn nyoma sincs a füstnek. Reményem, hogy valóban így áll a dolog.

— Alig vettem észre, — felelt Mrs. Fleming. Beszéde halk volt, csaknem sut-

togó. — És különben sincs ellenemre a dohányfüst, — tette még utána.

— Megengedi tehát, hogy tovább is pipázzam? — kérde Saltash, ki szerette volna még egy kicsit tartóztatni.

Csak valamivel lett volna világosabb és csak az a kék fátyol ne lett volna az arcán! A szemek ragyogásán kívül egyebet mit sem láthatott belőle. Pedig a fátyol vékony volt, akár a pókháló, de sűrű szövésű és alig átlátszó. A mellett fénye volt, s a festett üveg színes árnyékokat rajzolgotott rá.

Mrs. Fleming csak ennyit felelt:

— Oh igen!

Évvel éjra meghajtotta magát és fölment a lépcsőn, míg Saltash figyelemmel kísérte minden mozdulatát. Téli kabátjának testhez álló szabása előnyösen tüntette fel magas, karcsu, hajlékony s a mellett mégis telt alakjának körvonalait, míg szép idomu fejének hátsó részén a sárga haj néhány fürtje kiszabadult a fátyol alól. Ennél többet nem láthatott, mert nem akarta bevárni, míg a hölgy a lépcső fordulóhoz ér, nehogy olyan színben tűnjék föl, mintha leskelődne utána.

A mit nyert, mindössze annyi volt, hogy a legközelebbi alkalommal, ha találkozik vele, megszólíthatja.

(Folyt. köv.)

Menetrend.

Érvényes 1899. évi október hó 1-ső napjától.

Debreczenből az alábbi állomások felé indul 337 1027 901 1236 815 1200*

P.-Ladányba	érk. 513	1128	948	145	945	128
Nagyváradra	"	639	148	—	342	—
Szeghalomra	"	—	—	—	421	—
Budapestre	"	—	—	545	150	810

Debreczenbe a fenti állomások felől érkezik 336 626 233 514 740 —

* Csak kedden közlekedik.

Debreczenből az alábbi állomások felé indul 356 646 300 522 820

Ér-Mihályfalvára	érk. 458	725	401	635	947
Nagy-Károlyba	"	603	806	504	815
Szatmárra	"	708	850	611	950
Királyházára	"	827	944	736	110
Taraczközre	"	1014	—	914	—
M.-Szigetre	"	1050	1118	950	—
N.-Bocskóra	"	1213	1213	1038	—
Kőrösmezőre	"	350	350	130	—

Debreczenbe a fenti állomások felől érkezik 751 1012 856 1216 645

Debreczenből az alábbi állomások felé indul 825 401 700

Nyiregyházára	érkezik	942	518	813
Királytelekre	"	1017	558	933
Szerencsre	"	1126	703	1030
Kassára	"	330	—	556
S.-A.-Ujhelyre	"	447	814	—

Debreczenbe a fenti állomások felől érkezik 807 1221 755

Debreczenből az alábbi állomások felé indul 835 431 —

Sáránra	érkezik	916	454	—
Nagy-Léta—Vértesre	"	1043	615	—
Derecskére	"	957	535	—

Debreczenbe a fenti állomások felől érkezik 718 313 —

Debreczenből az alábbi állomások felé indul 442 — 461

Ohat-Kócsra	érkezik	734	—	659
Tisza-Füredre	"	832	—	756
Füzes-Abonyba	"	1024	427	—

Debreczenbe a fenti állomások felől érkezik 800 543 —

Debreczenből az alábbi állomások felé indul 528 1120 406

Hajdu-Nánásra	érkezik	817	118	621
Büd-Szt.-Mihályra	"	852	—	638
Tisza-Lökre	"	917	—	729

Debreczenbe a fenti állomások felől érkezik 817 330 635

Az éjjeli idő este 6 órától reggeli 5.59 perczig a perczeket jelző számjegyeknek aláhuzásával van jelölve.

A vastagabb számjegyek gyorsvonatok érkezési és indulási idejét jelzik.

Tavaszi és nyári idény 1900.

Valódi brünni szövetek

Egy szelvény 3.10 mtr. } frt 2.75, 3.70, 4.80 jó
hosszu, teljes uri öl- } " 6.— és 6.90 jobb
tőnyt (kabát, nadrág, } " 7.75 finom
mellény) ad, ára csak } " 8.65 finomabb
" 10.— legfinomabb

Egy szelvényi fekete szalon öltönyhöz 10 frt, valamint felöltő-
szöveteket, turista-lodeneket, legfinomabb kamarnokat stb. stb.
küld gyári áron a valódiságáról és szoliditásáról jól ismert
posztógyári raktár

Siegel-Imhof Brünnben.

Minták ingyen és bérmentve. Mintahú szállításon biztosíték
A magánfelek előnyei: szöveteket közvetlenül fenti cégtől a
gyárhelyiségből rendelni tetemesek.

Herzog Metternich-féle KÖNIGSWARTI RICHARD-FORRÁS

A világ legkitünőbb asztali vize.

Természetes szénsavdús tar-
talmánál fogva különösen al-
kalmatlan borral, gyümölcs-
szörppel vagy likőrrel való
keverésre. Feltűnő gyógyha-
tású emésztési zavaroknál,
ugyszintén a légeső és huy-
hólyag idült hurutos bántal-
mainál.

Járványos betegségek ellen
biztos óvszernek bizonyult.

Kapható helyben

Geréby Fülöp utódai

uraknál, mint főraktárosoknál
és minden jobb vendéglőben

Országos főraktár és iroda

BUDAPEST, VIII., József-körút 9. sz.

Naplók,

Főkönyvek,

Pénztárkönyvek,

Folyószámlakönyvek,

Lejáratati könyvek,

Előjegyzési könyvek,

Bevásárlási könyvek

különböző nagyságban és vas-
tagságban, a legfinomabb könyv-
papirosból készítve, erős kötés-
ben.

Másolókönyvek

patent mutatóval, japáni papi-
rosból

legolcsóbb beszerzési forrása

a Csokonai-papirkereskedés

Kossuth-utca 13.

Christóf Schramm-féle

Borostyán Lakk-festék

puha padlók befestésére, többféle színárnyalatban, gyorsan szárad s rendkívül tartós.

Eisenstädter-féle legjobb

Linoleum

3 színárnyalatban.

Nejedly-féle legkiválóbb

Spiritus Padló-lakkfesték

rendkívül gyorsan száradó, tartós fényű.

Továbbá legkitünőbb

Parkett Viasz-kenőcs

kemény padlók és parkettek beeresztésére és fényesen tartására 1/4, 1/2, 1 és 2
kilós bádóg dobozokban legjutányosabb árban kaphatók

Geréby Fülöp utódai cégnél

Debreczen, Piacz- és Széchenyi-utca sarkán.

Szöllő-vessző.

Chasselas fehér . . . 10,000 drb

Gohér fehér 1,500 drb

Gyöngyösi faj törökiszöllő 1,200 drb

Igen szép 2 éves gyökeres

eladó

Pólya Bélánál Szolnokon.

Ezre 14 frt, vasutra adva utánvétellel.

Hirdetések

a legjutányosabb árban felvételnek

kiadóhivatalunkban

Kossuth-utca 13. sz.

Fényes Mór férfi szabóüzlete.

Van szerencsém a n. é. közönség tudomására hozni, hogy a helybeli
piaczon, a megyeház épületében, egy a mai kor igényeinek meg-
felelően berendezett

férfi szabóüzletet

nyitottam.

Raktáramat dusan felszereltem bel- és külföldi szövetekkel,
különösen igen szép és nagy választékom van a legújabb divatu angol
kelmékben.

Egy a fővárosban, a legelőkelőbb férfi divatüzletekben hosszabb ideig működött szabászt
szerződtettem, kinek szakavatottsága biztosíték arra, hogy igen t. megrendelőimet minden tekin-
tetben kielégíthetem.

Üzletemet teljesen a mai igényeknek megfelelően nagyvárosi modorban vezetem s e
végből kitünő munkaerőkről gondoskodtam, hogy tényleg angol szöveteket angol kivitelben
készíthessem és hogy a fővárosból ide leránduló szabó-czéggekkel a versenyt felvehessem.

Magamat a n. é. közönség pártfogásába ajánlva, kérem nagybecsű rendelményeit és
maradtam kiváló tisztelettel

Fényes Mór

férfi szabó üzlete

Debreczen, Piacz-utca, a megyeháza épületében.